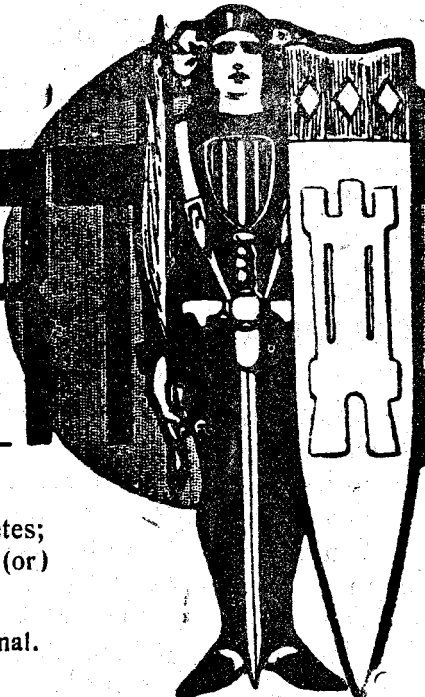

BALUAROS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES : trimestre, 1'50 pessetes;
 ESPANYA: any, 7 ptes.; AMERICA; id., 2'50 pesos (or)

ANUNCIS, ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIO I ADMINISTRACIÓ : PARELLADAS, N.º 9.
Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels i respectius autors. No 's retornen els originals.

D. Bartomeu Carbonell i Planas

morí el dia 5 del corrent, a la edat de 82 anys,
 havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostólica

— E. P. D. —

Els seus desconsolats: esposa, D.ª Avelina Romeu i Carbonell; fills, Bartomeu i Mercé; nevots i nevodes, cosins i cosines (presents i ausents) i demás familia, al participar a les seves amistats tan irreparable pèrdua, els hi pregunen el tinguin present en les seves oracions i es serveixin assistir als funerals que en sufragi de la seva ànima se celebrarán el prop-vinent divendres, día 15 del mes corrent, a les deu del matí, en la Esglesia parroquial d' aquesta vila, per quin favor els quedarán sumament reconeguts.

Les misses després de l'Ofici i desseguida la del perdó.

Per respecte a la santedat del Temple el dól es dona per despedit.

Afers municipals

El nomenament d'agutzil

Molts creuen que no és més que una mal dissimulada fugida d'estudi de la majoria "convulsionista" aqueix reparo que posen en no resoldre d'una vegada el concurs per a proveir la plaça de agutzil excusant-se en que'ns trovem en període electoral.

Potser sí que tinguin raó, els que tal creuen; doncs, segons sembla, d'entre els components majoristes s'han format alguns bandos cada un dels quals vol atendre els seus respectius compromisos contrets durant el període electoral de Novembre últim; per lo que sembla es vol donar allargos a l'assumpte a fi de anar eliminant aixís alguns dels tals compromisos.

Altres, en canvi, creuen que l'intent que hi ha és el de proveir les places interinament amb un acord provisional i vot de confiança tot en una peça, per a evitar els descontents decidits en les properes eleccions i aixís poguer comptar amb el vot entusiasta dels aspirants.

Nosaltres hem de declarar que creiem que és molt possible que de tot hi hagi; i per això els nostres amics definiren resoltament la seva actitud en la sessió municipal de la setmana passada, declarant explícitament que s'inhibien del assumpte i deixant per a la majoria tota la responsabilitat dels acords que respecte al particular s'adoptessin.

H.

Del cabac convulsionista

Es rumoreja que, no fa gayres dies, en el nial del mussol major de les oficines municipals d'aquesta vila hi hagué un esvalot fenomenal entre dit mussol, corps i aligots que revoloteijen al redós del cadavre de la desballes-tada Hisenda municipal; motivant aytal esvalot el donar-se compte, —després d'aprobat el pressupost ordinari d'enguany pel Sr. Governador Civil de la provincia— que sens exprés acort del Ajuntament ni de la Junta de Vocals Associats, se ha suprimit la plaça d'oficial segon de les esmentades oficines i se han rebaixat 50 pessetes de la assignació de cada una de les dues places d'agutzil, i en canvi s'ha augmentat 500 pessetes el sou del mussol objecte del altercat a qué fem referencia.

Are s'explica perfectament l'interés que tingueren el President, Regidors i Vocals de la Junta de Associats per a que l'Sr. Solà no actués de Secretari en la sessió celebrada a primers de Desembre últim en la que s'aprova el pressupost de marres; perquè, com que dit senyor és perit en la matèria els hi hauria vist la de sota i descobert el marro.

Devant d'un cas de tanta transcendència, fem avinent als senyors regidors del l'Ajuntament de Sitges que quan hagin de firmar l'acta de la sessió anterior la mirin i remirin per si és vera i fidel interpretació dels acorts presos i està lliure del consabut "el aña-dido, etc.", vale".

TAJARINA

Com qu'En Cupido, En Momo i la Terpsicore en les actuals circumstancies són els únics que dominen la situació, tot lo demés que ha caygut dintre 'l'cabaç es deixa per a més endavant.

Are la barrila és avans que tot, ja que anem de cara al dejuni.

Exposició Agustí Ferrer

Des del dia 25 de Gener fins avuy, en el Saló Reig de Barcelona hi han restat exposades 148 obres pictòriques de nostre amic i compatriota l'Agustí Ferrer.

Algunes d'aquestes obres, des dels primers dies d'exposades ja ostentaven l'afalagador rétol de "venut" amb que s'acostuma a indicar les que han sigut adquirides; i això, per de prompte, no deixa de ser un detall que diu molt en pró de l'autor.

Feta aquesta advertència, com també la de que avans de parlar per compte propi hem volgut saber lo que 'n dirien els que 's consideren més entesos en la matèria, anem a manifestar la nostre modesta opinió respecte al particular:

Nosaltres creiem que, com a premi a l'entusiasme de l'Agustí Ferrer, a la seva persistent vocació i al seu treball intens i personal, la crítica barcelonina, com en altres ocasions amb menys motius, s'hauria limitat a exercir el seu comés serenament, recullint i orientant, subratllant i destriant, tot alentant i fent-lo coneixe al públic, a l'artista que per primera vegada exposa.

Mes, no podem pas comprendre com, per regla general, en aquest cas s'ha comportat d'una manera tan i tant despietada.

Amb tal procedir nosaltres no hi estem conformes: ni amb els tons despectius empleats, ni amb el fons que informa aquells escrits que se 'n diuen crítiques.

En el seu dia, un crític d'Art tan entés i ecuaním com En Josep Francés, en les pàgines de la gran revista il·lustrada "La Esfera" va donar a coneixe En Ferrer com artista decorador; i baix aquest aspecte no l'hem sabut veure ni tan negat ni tan pobre de concepció ni de color, com vol suposarsel. Poden notar-se segurament entre tantes, algunes notes no prou ajustades; pero en general poden apreciar-se en els seus treballs pictòrics qualitats ben estimables de les que n'están exemps altres més encomiats.

Nosaltres trovem en l'obra de En Ferrer càlides transparencies tractades serenament i senzillesa. Més que realitats, pinta visions rientes i plácides d'un món inconegut pero desitjat.

I el nostre criteri respecte a la obra de l'Agustí Ferrer està molt més pròxim al d'En Francés que no pas al que hem vist exposat en alguns diaris de la capital.

El seu esperit, que ha sabut enlayrarse fins a portar al públic la seva obra, no hi ha dubte que sabrà enfortir-se per a continuar la santa lluita, que és gegantina per als que, com ell, sense padrinatges de cap mena, es presenten tot d'una a la crítica pública.

Amb les reproduccions que en altre número publicarem, nostres llegidors podran tenir ocasió de judicar la meritíssima tasca d'En Ferrer, molt superior als mitjans de que ha pogut valdres per a rebre la seva educació artística.

El tablado de ARLEQUIN

Señoras y señores:

Rodeado de sedas y de claveles
Arlequín va jugando a la mandolina,
Al acorde solemne de cascabeles,
Las trovas que entona su Colombina.

Soy Arlequín,
Soy enemigo de Pierrot.
Llevo en los labios tenue carmín
Y es mi figura de bibelot.

Mis ojos negros son sensuales
Y ávidos buscan siempre el placer,
Son mi elemento las bacanales
Y a cuantos osan serme rivales
Con mis encantos suelo vencer.

Soy una esencia fina y preciosa
Y es mi sonrisa filtro tan cruel,
Que entre las bellas la más hermosa,
Rendida viene cual mariposa
A apurar siempre gotas de miel.

Ni peino canas ni soy chacoso
—Como un incauto llegó a afirmar.—
Soy elegante fino y airoso
Y es mi alto rango dificultoso
de adivinar.

Rodeado de sedas y de claveles,
Arlequín va jugando a la mandolina,
Al acorde solemne de cascabeles,
Las trovas que entona su Colombina.

Y hecha esta sincera declaración rimada (*Vitam impendere vero*), permítaseme no remover, por deleznable, los escritores torpes, el holgazán calabaceado, el niño del trompo, el infiel poeta mediterráneo enmudecido y los tontos de capirote que forman en las mesnadas escuálidas de enfrente; para entregarme al regocijo y al cosquilleo de las fiestas del Rey de la Risa, y verter sobre vuestras sienes el agua dulce y perfumada del chorro de mi oratoria.

Renuncio a contaros los pormenores del resto de mi viaje, y quiero olvidar por un instante las horas de amor y de pasión transcurridas al deslizarse Colombina y Arlequín por la Costa de Azur «región bendita, sección terrestre del Paraíso», como la llamaba Leopoldo II de Bélgica. De un salto enorme, y cerrando el recuerdo ante las villas muellemente reclinadas en las flores y rodeadas de naranjales, limoneros, laureles-rosas y palmeras, situarme, de una vez, en la decoración de ensueño de este Blanco Refugio.

De este Refugio blanco en las fachadas, y un tanto grisáceo en las almas vulgares, pedantescas, de los mercachifles del amor, espanto de doncellas y casadas. Me repugna pensar siquiera en el titiritero atolondrado que se pasa el santo día en idas y venidas para trasladar cierta cuarentona de los brazos de Baco a los de Venus Afrodita. —Bibliotecas, bibliotecas...— ¡Una Moral muy grande!, grita

Arlequín con toda la fuerza de sus pulmones. Libros sin lectores, árboles sin sombra, escuelas sin maestros, aulas sin alumnos, de nada sirven, señores. —Arlequín, para predicar con el ejemplo, ha desauiciado provisionalmente la princesita Landowska de la casa torre que habitaba desde su llegada a esta, y ha jurado fidelidad eterna a Colombina, proponiéndose no frecuentar más timbas ni ruletas.

Así obrará, supongo yo, el aludido secuaz, y a juzgar por las intimidades que vertió a mi oído la mascarita n.º 4 en el Baile de Sociedad del El Retiro, la paz reinara en Varsovia.

Mi intento fuera dar una lección de estética a los directores escénicos del referido local, mas el único que podría aprovecharla ya no se cuenta en las filas de las huestes de la Muralla. —Tous mes compliments, Mr. de la Rochefoucauld.

Naturalmente, faltos del ex-conspicuo enojado por manifestas desconsideraciones hacia su persona, los de aquel bando solo pueden dedicarse al plagio, y en el colmo de la afición, no han sabido anunciar de otro modo sus festejos que aprovechando retazos del cartel del «Real Círculo Artístico» de Barcelona.

No dedicaré palabras en vano para comentar la ridícula llegada de S. M. el Monarca de la Broma, pues me produjo un efecto tan deprimente como el desfile de la «colla del llanto».

Desisto, pues, de ello, y me apresuro a exteriorizar la perplejidad arrobadora que experimento al asomarme el Jueves Lardero por los Salones del «Prado Suburenses», verdaderamente *parés et travestis*. — ¡Qué lujo, señores; cuánta delicadeza en los más mínimos detalles! Y no es precisamente que me obliguen a hablar las muchas atenciones de que Colombina y Arlequín fueron objeto al divisarse las narices de ambos en el palco vecino de la señorita Rosalinda.

Agradezco muy cordialmente tales honores, pero me interesa confesar que ellos no influyen para nada en mis elogios.

Reciban plácemes de mi adorada mitad y propios, las primorosas Colombinas aparecidas con sendos Pierrots; al són de la descriptiva canción «A la Luna»; las majas, chulas y coquetones bebés, encanto de la bulliciosa y animada «soirée».

En cuanto a las aristocráticas octogenarias que brillaron por su ausencia obedeciendo a instintos de mujer, únicamente merecen de Arlequín un regocijante pitorreo por tamaña material deslealtad.

Dicha defección no fué obstáculo para que un fuego intensísimo ardiera dentro de todas las almas, prendiendo a los exquisitos adornos del salón... ¡Divina ironía de las llamas espirituales!

«Cuando el río suena, agua lleva», dice la gente. Pues bien, señores, ante los rumores insistentes de que mi bella compañera y el que perora «harán una de gorda» durante la kermesse expléndida del próximo martes de Carnaval; os aseguro que los propaladores no andan mal de informaciones. Precisamente el «regisseur», que se encuentra entre bastidores, me exhibe una tarjeta de «Ramón Martí y Escala, Sastre», a cuyos afamados talleres he encargado la confección de disfraces. No os anuncio con qué atavíos nos presentaremos a los jardines del Prado, a fin de acrecentar vuestras intrigas y procurar no deis pie con bola al intentar reconocernos.

Tengo plena confianza en Colombina, pero me interesa presenciar la prueba, y me retiro.

ARLEQUIN

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DELA

Es presidida pel Alcalde Sr. Font assistinthi els dos Tinents, Sindic i Srs. Barrachina, Roca, Planas Robert i Padrol.

Es aprovada l'acta de l'anterior. Queden enterats de les lletres d'agraïment dels Srs. Manel Sabater, E. Martí i A. Blotniz amb motiu d'acords municipals.

Es llegida una instància del Gremi de Forners en que notifiquen que degut a augment de farina, sals, sacs, etc. veuen obligats a augmentar en 5 cèntims

kilo el preu del pa, posant-lo al preu de taxa.

La Presidencia diu que feu gestions a fi d'evitar la puja i que amb dats li demostraren que no podia ser i ademés com és preu de taxa no podria impedir-ho.

Després d'unes observacions d'En Planas Robert, queden enterats de que el kilo de pa valdria 60 centims i 35 el pa de luxe.

Es dona permís per a fer obres en la seva casa, carrer Isla de Cuba, 12, a don Pau Anguela.

Queden enterats de l'assentiment donat per la Quedatura d'Obres Públiques a la fàbrica que construeix D. Pau Benazet.

S'acorda que la C. de F. estudiï sobre el terreny el permís demanat per a fer un camí que travessant el Torrent de Can Milà vagi a les propietats de D. Josep Robert Soler.

Es llegeix el dictamen de la Comissió de Foment en que complint l'acord del 21 de Desembre passat sobre l'ampliació del Cementiri per la part Noroest, proposa que tingui 74 metres i mitg quadrats, que la entrada sigui per la sala d'autopsies, que de moment es fassin 50 nítxos en files de cinc i que les obres de la caseta es fassin per administració i per subasta les altres perquè passen de 1.000 pessetes.

En Planas Robert demana la paraula i diu vota en contra del dictamen perquè, com cosa interina, considera serà un gast excessiu, creient seria millor que s'procure que ls propietaris que tenen nítxos duplicats i triplicats volgessin cedirlos a l'Administració del Cementiri per son preu normal amb un descompte com bonificació a favor de la mateixa, ja que d'aquesta obra d'ara, com no mes poden ser per 5 anys, perquè dintre de 3 té d'estar construït el nou, la gent no comprarà nítxos, resultant per lo tant que sols s'ocuparan com a lloguer, per quin motiu el resultat econòmic serà desastrós; tenint per consegüent de votar en contra del Dictamen quina aprovació es proposa.

En Barrachina és de l'opinió d'En Planas, i creu convé fer el nou Cementiri a fi de solventar l'assumpto.

En Padrol diu que no està enterat del aspecte administratiu, però en quant al de higiene, considera un absurde l'ampliació, enc que sigui interinament, per la part que es proposa, votant per lo tant en contra del dictamen.

El President de Foment contesta que les minories no s'apoiïn en cap base sino en un punt fals ja que existeix a les Mercaderies un cementiri on se hi poden fer enterraments, no fent-hi res vist això que el Cuartel de Carrabiners sia aprop del cementiri, que aquest tros nou es farà de una manera econòmica i que el dictamen del Sr. Governador no diu si serà per cinc ni deu d'anys sino fins que el cementiri nou estigui fet; que un senyor que anà en la visita d'inspecció els digué que serà igual aixamplar-lo pel davant que pel darrera i que els nítxos es vendran, perquè igual ne poden estar 7 que 8 anys a fer-se el cementiri i per lo tant no tindran altre remei que comprar-los.

En Planas Robert rectifica dient que ell no s'apoià en cap punt fals, com vol fer creure el Sr. Bosch, sino en les mateixes conclusions de la Comissió Provincial de Sanitat, que fa saber el Governador Civil en la seva resolució, dient que no més es poden fer enterraments en l'ampliació del cementiri en la part exterior del actual, durant 3 anys; que en aquest temps deu estar fet el cementiri nou, i que als 5 anys deuen enderrocar-se totes les obres que are amb tal motiu es fassin, i per lo tant resultaran llensats els diners que ara amb tal motiu es gastin.

En Bosch no pod menos que reconeix els punts fermes amb que En Planas refuta els arguments de la desgraciada defensa del dictamen.

En Font altera contestat que el punt fals a que s' refereix, el P. de F. és que En Pere Carbonell donà els terrenys per la caseta dels Carrabiners, savent s'havia d'aixamplar el cementiri, i després feu el recurs en contra.

En Planas Robert manifesta que are devia discutir-se el dictamen de referencia i no lo que altres feren o deixaren de fer, devint centrarse per lo tant a la discussió entaulada.

Amb tot, la Presidencia veient que la cosa s'complica, fugint i amb impremeditació, no dona per prou discutit, i passa a la votació del dictamen que és aprovat per 5 vots contra 3 dels Srs. Barrachina, Planas Robert i Padrol.

La Presidencia dona compte de la visita feta al Sr. Governador, i aquest autoritza la creació d'una Junta local de Subsisten-

cies, devint seguir aquesta Comissió les instruccions de la Junta Provincial.

En Planas Robert li sembla que s'podrà fer ben poca cosa en aquest sentit, creient més pràctic encaminar a que els industrials sindicant-se i suprimint el magatzemista, compressin als mateixos centres de producció alguns dels articles que si pogués trovar un positiu benefici, doncs sols aixís pod arribar al consumidor una part de l'abaratiment que s' necessita. No obstant, per més que no tingui confiança, no s'oposa a la constitució de dita Junta.

Després de molt enraonar s'acorda nomenar una Comissió que la compondran el Alcalde, En Llansó, Barrachina, dos representants dels dos Foments, un de la Cooperativa i altre de la Casa del Pueblo, havent-se d'ocupar també aquesta Comissió a veure si logra rebaixa en els lloguers de cases, igual que a Barcelona.

Segueix la Presidencia dient que també visitaren al Director d'Instrucció Pública de la Mancomunitat i trobaren al seu Secretari i li demanaren que quant més aviat mellor enviés la comunicació i detalls del terreny que s' necessita; explicant els tràmits que deu seguir-se.

En Planas Robert diu que li sembla lloc apropiat el Carrer de Rusñol, xanfrà a els carrers Barcelona i Aigua, puig tindria molta llum dit edifici i molta visualitat.

Es promet tenir en compte per quant vingui la comunicació.

L'Alcalde va manifestant que complint una R. O. del Govern, se ha venut el paper vell inservible existent a Casa de la Vila amb un drapaire, trequent-sen 24 duros que han ingressat en caixa; ademés diu no se ha presentat cap reclamació a les llistes exposades al públic entre els que tenen dret a ésser vocals associats i quin sorteig es farà en la sessió propera.

En Carbonell Company demana la paraula i diu ha vist que els peons feien senyals al Vall per a plantar-hi arbres, i com ell havia indicat dit lloc pels terrenys per la Biblioteca, que ja ho havia exposat als seus companys parlant precisament ahir, s'extranya no li diguessin res; i avui es trova en que s'hi volen plantar arbres, demana se li contesti.

El P. de F. diu que quan el seu company ha demanat la paraula, ell també ho havia fet hi era per demanar el permís per plantar arbres a la Vall i la Torreta.

En Carbonell Companys diu que s' deixi en suspens això.

En Planas Robert, diu que aquest lloc serà poc espaiós i inapropiat a l'objecte destinat, ademés que és via pública.

El P. de F. diu que no sab els pams que té la Vall, però que an ell se li havia parlat del solar que existeix al costat de la Plassa del Mercat per la Biblioteca; en quant a la Vall diu no es podrà treure aquella rampa.

L'un que sí l'altre que no, passen el temps fins que l'Alcalde hi posa fi dient que quedí en suspens la plantació d'arbres a la Vall fins que vingui la Comunicació de la Mancomunitat.

En Barrachina diu ja que s' parla de la Torreta a veure si s'hi podrà posar més llum.

Se li contesta que de moment no perquè se hauria de reformar el contracte amb la companyia.

En Planas Robert diu haver vist les masques de la Biblioteca, i li sembla que ls llocs que ha pensat la majoria oferir a la Mancomunitat per a la construcció d'una Biblioteca Popular són inapropiats per a sentir-hi aquell edifici.

En Font, ja es veurà quan viugui la comunicació.

En Carbonell Company insisteix que sí. En Llansó se adhereix a lo d'En Carbonell Company i demana quedí en suspens lo dels arbres.

En Carbonell Company tossut i alterat, torna novament a la carga i diu que entre ells en parlaran de donar els terrenys de la Vall i no li digueren res sos companys d'arbres, que sembla que el viuguin fer passar per l'ombra a lo que no està disposat, que be li podien haver dit, que are no li haguera vingut de nou.

En Llansó explica que tampoc sabia res d'aquesta idea puig havien parlat de terrenys del carrer Espalter prop de cal Sellarés, per la Biblioteca i li sembla extrany que això se hagi fet a espatlles de tothom i sense demanar permís com en els carrers Isla de Cuba i altres, sino que sembla hi hagi un poder extrany o un segon tras-cortina que ho fassi fer, i que ells no poden consentir-ho perquè son els responsables de lo que s' fassi.

El P. de F. ja fora de to per tantes càrregues diu que ell ja haguera demanat el permís com ha dit primer i que aquí no es

fa passar per l'ombra ni es fa res a espatlles de ningú.

Com En Carbonell Company torna a insistir, l'Alcalde dona l'assumpto per acabat.

S'acorda que l'Alcalde fassi les gestions necessaries per sortir de carbó a la vila perquè si en falta no es trovem en algun conflicte.

En Llansó pregunta a Barrachina si ha fet alguns treballs sobre l'Escola de Pàrvuls, contestant aquest que aviat els cridarà i donarà a coneixe-lo que ha fet.

En Padrol crida l'atenció de l'Alcalde i Presidencia de Foment a veure si es pod arreglar millorant-lo el pis del carrer Sant Francisco, encar que provisionalment tenint en compte lo acordat en la sessió passada sobre aquest particular puig ell hi passà en tartana i sembla que un navegui.

En Llansó confirma lo manifestat per En Padrol.

El P. de F. contesta que això son ganes de gastar saliva, i que ell ja té nota dels carrers que estan malament i que tot no es pod fer a la vegada: o es planten els arbres o s'arreglen els carrers.

En Padrol diu que ha demanat s'arregli amb caràcter interí.

En Planas Robert diu es tingui en compte quan s'arregli el carrer de Santa Tecla en que se li dongui un petit desnivell cap al torrent, per ja sortida de l'aigua quan plou, doncs de no ferse aixís sempre hi haurà fangueres.

La Presidencia diu es tindrà en compte i rapidament aixeca la sessió al cap de una hora de començada.

Dietari de la vila

DISSAPTE

A quarts d'onze surt de El Retiro la anunciada *grrran* comparsa, composta en total de 27 parelles, que, moixes i desanimades, per no tenir competència, recorren un trajecte curtíssim, com may s'havia vist. I com que la vetlla no està per musiques, ja que la temperatura és bastant fredota, lo que procuren és encaluar-se aviat, lo que ho fan a les onze; començant després el ball, amb regular concurrencia.

El Ball de disfresces que s'celebra en el Prado, quin saló està alfombrat, resulta animadíssim, abundanthi les màscares, d'entre les quals es destaquen unes gentils aldeanes asturianes i unes atrayents dames Lluís XV; no acabantse fins a quarts de tres de la matinada.

DIUMENGE

Aquesta tarde en el camp del Racing hi té lloc un partit de campionat de Foot-ball entre dit club de la localitat i el Vilafranca, resultant victoriós el de aquí per 2 tantos a 1, després d'empeyadíssima lluyta durant la qual sofreix una ferida no gayre lleu el porter del Club local.

DILLUNS

Els peons del Municipi fan senyals i prenen mides per a la plantació d'arbres a La Vall i a La Torreta, lo que motiva el curios incident regidorec que s' ressenya en la sessió municipal.

DIMARS

Aquesta tarde són conduïdes al Cementiri les mortals despulles del nen Josep Iníquez Martínez, que ha pujat al Cel al cap d'un any d'haver vingut an aquest món.

Acompanyem an els seus desconsolats pares en la pena que ls afligeix.

Des de avuy el preu del pa queda augmentat en 5 cèntims per kilo.

Gran sort va tenir el poble a l'elegir a dos amos de fleca per regidors de la majoria, que actualment són primer i segon envarats; doncs, d'haver sigut de la minoria, ja hauriau vist are quines combinacions haurien proposat per a evitar l'augment a l'objecte de congratularse amb l'honrada i digna familia obrera, com ells anomenen.

Nosaltres ens congratulem de la mansuetut en aquesta ocasió demostrada pels de baix; perquè s'ha de reconeix que, efectivament, la tranquil·litat és mitja vida.

Molt menys l'interessava a la classe treballadora el desastrós arbitri sobre ls «Beneficis del Veraneo», i, en cambi, graciesa les excitacions dels prohoms

dels que manejen les masses, per poc hi ha un conflicte, al ser demanada per més de 40 industrials la eliminació del mateix a l'aprovar-se els Pressupostos de l'any 1917.

DIMECRES

A les onze del matí té lloc l'enterro de l'apreciat compatriota D. Bartomeu Carbonell Planas, mort air a la edat de 82 anys; quin luctuós acte, que resulta molt sever, es veu sumament concorregut, evidenciantshi les moltes amistats que comptava.

El Sr. Carbonell, en la renovació de la cosa pública en 1903 va posarse decididament al costat dels que endagaren la Administració municipal per viaranys inconeguts fins aleshores fent creixe el crèdit desprestigiât per les disbauxes anteriors; elegintse regidor, quin càrrec tornà a desampenyar en 1905.

Rebin la seva viuda, fills i demés familiars la expressió de condol que li transmet BALUART DE SITGES.

DIOUS

A les deu del matí reb cristiana sepultura el cadavre de l'apreciada compatriota D.ª Dolors Tasis Valls, morta a la edat de 78 anys, a quins familiars transmetem el nostre pesam.

A quarts de deu del vespre acudeix a la Plaça de la Estació la música de El Retiro acompanyant un carro amb un cadiral i guarit de vert, en el que al arribar el tren de Valencia hi puja un personatge uniformat que diuen que és el Carnestoltes.

La comitiva emprèn retorn als acords de la Marxa Real espanyola, i al ser al Cap-de-la-Vila es detura pera etgegar l'esmetat personatge unes quantes consonances, en quina tasca és interromput per un oyent amb una oportuna frase més o menys vaudevillesca pronunciada amb tota correcció; lo qual dona lloc a que després un sereno reconvingui al interruptor, en nom de l'autoritat.

Tal actitud intempestiva és comentada amb acritut, doncs en semblants cassos les ordres severes resulten ridícoles, ja que ni are ni may podran arribar a ser inviolables.

Amb motiu de celebrarshi el ball de Societat de màscares, el saló del Casino Prado Suburens llueix ses millors gales, presentant un magnífic aspecte: l'escenari i columnes baixes es troven adornats amb bambús i flors; els alts; endomassats ricament; espessa catifa cobreix el pis, i un devassall de llum tot ho inonda d'explendor.

Comensa el ball i van entrant les disfresces, deixant arreu una estela de goig i alegria. De tot hi há: belles sevillanes, ataviades amb propietat; graciosos maniquis quines mirades captiven; hermoses Pierrots representant «Las golondrias»; dames de capritxo; pierrots, etc.; celebrantse amb grans rialles la entrada de quatre filles del Celest Imperi vestides sense mancarshi detall.

Totes són obsequiades amb fins bombons, i entre la concurrencia s'armen veres batalles de confetti i serpentines, lo que produeix una alarma d'incendi, que seguidament és sofocada, no mim-vant l'indescriptible entusiasme fins a quarts de tres del matí, hora en que se ha acabat la festa.

Al ball d'El Retiro hi assisteix molta concurrencia i regular número de màscares, les que a causa del molt bullit que hi regna no poden lluir degudament ses habillamentes; acabantse a les dugues.

TEMPERATURA

FETXA	A L' OMBRA		AL RAS	
	Máxima	Mínima	Máxima	Mínima
14 Janer	14° 3	7° 7	29° 4	7°
15 »	14° 2	7° 0	27° 1	6°
16 »	10° 2	7° 0	12° 7	6°
17 »	9° 1	8° 0	13° 4	7°
18 »	9° 6	7° 9	12° 2	7°
19 »	10° 0	7° 5	13° 7	7°
20 »	13° 2	8° 0	14° 8	7°

En el temple de Pompeya de Barcelona, es celebraren air divendres solemnes funerals per l'etern descans de l'ànima del que fou bon amic nostre, el compatriota En Antón Ferrer Robert.

La concurrencia al pietós acte fou nombrosa particularment la Colonia Sitgotana resident a la capital i molts de vila.

«Baluart de Sitges» dobla a la desconsolada viuda, fills i demés familiars el testimoni més sincer de pesam.

FUNERARIA Salvador Forment

Angel Vidal, 5 : SITGES

Servei esmerat en tot lo referent a pompes fúnebres.

PREUS REDUITS

LA ESTRELLA

CASA QUE DONA' L PÉS

Avuy i dema, diumenge : Coques de llardons.
ENCASADAS! Dolç riquíssim.

Tortells París: massapà, crema, cabell d'àngeli i nata.

Crema finíssima: Se'n fan plates per eucàrreg,
a més de tortells, Biscuits i lyoneses.

Turró de crema: especialitat de la casa.

Ensiames: fetes baix nova fórmula.

Nata: Prussians, biscuits, palos, briox, lyoneses, etc.

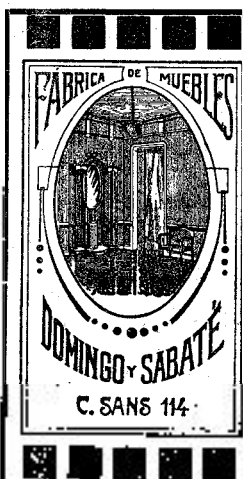
Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elíxir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLER

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACEUTICO

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

Los talleres más importantes de BARCELONA
montados con los adelantos más modernos.

Talleres, Despacho y Salones de venta
en la calle de SANS, núm. 114, pocos metros
== después de la Estación del tranvía. ==

Exposición permanente — Teléfono número 475 H.

Ventas al por mayor y detall

PRECIO FIJO

NOTA: Antes de hacer sus encargos, visite esta su casa. Los tranvías que
hacen el trayecto de Barcelona a Sans, núms. 2 y 35, parada Plaza Cataluña

VINOS de todas clases
de cosecha propia

Teléfono
— G. —
280.

LA SITGETANA

Bodegas de Juan Magrans Crespo

MOSCATEL dulce y seco

MALVASIA de Sitges superior

Vinos Tinto, Clarete, Rosado y Vinagre

Despacho: Aragón, 339, chaffán Bailén; BARCELONA

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas á mida

Camiseria SANS Boqueria, 32 Barcelona

La millor MAQUINA D'ESCRIBRE és la

Smith Premie

Agencia:

Leandre Carbonell

Sant Pere, 12: SITGES

Accessoris per a totes marques: cintes, oli, paper-carbó, &

Targetes de visita, des de 6 rals el cent

Encàrregs per a complimentarlos amb rapidesa: Parelladas, 9: SITGES